

Айстри

Олександр Олесь

Опівночі айстри в саду розцвіли...
Умилась рососою, вінки одягли,
І стали рожевого ранку чекать,
І в райдугу барвів життя убирать...

І марили айстри в розкішнім півсні
Про трави шовкові, про сонячні дні, -
І в мріях ввижалась їм казка ясна,
Де квіти не в'януть, де вічна весна...

Так марили айстри в саду восени,
Так марили айстри і ждали весни...
А ранок стрівав їх холодним дощем,
І плакав десь вітер в саду за кущем...

І вгледіли айстри, що вколо - тюрма...
І вгледіли айстри, що жити дарма, -
Схилились і вмерли...
І тут, як на сміх,
Засяяло сонце над трупами їх!